

Christian Morgenstern,
El Hechicero

*tradukita de Hans Eisen-
eck*

Un hechicero, con esposa
vino un día a la fosa
de su maestro, y al profes-
sor
pidió: “¿Me cuentas? ¡Por
favor!”

El profesor sin vacilar
subió y comenzó a hablar.
Desde allá de su letrero
se dirigió al hechicero:

“El hechiuno” le explica,
“el hechidos” después indi-
ca,
“el hechitres” dice al fin,
“con eso basta ¡chiquitín!”

El hechicero, conmovido
por lo que capta su oído,
al maestro ruega, encanta-
do,
que le adjunte un quebra-
do.

Pero el profesor confiesa
que nada sabe con certeza:
“Hay muchos hechos. He-
chiceros
únicamente hay enteros.”

...

Christian Morgenstern,
The Werewolf

tradukita de Alexander Gross

A Werewolf, troubled by his name,
Left wife and brood one night and came
To a hidden graveyard to enlist
The aid of a long-dead philologist.

“Oh sage, wake up, please don’t berate
me,”
He howled sadly, “Just conjugate me.”
The seer arose a bit unsteady
Yawned twice, wheezed once, and then
was ready.

“Well, ‘Werewolf’ is your plural past,
While ‘Waswolf’ is singularly cast:
There’s ‘Amwolf’ too, the present tense,
And ‘Iswolf,’ ‘Aewolf’ in this same sen-
se.”

“I know that—I’m no mental cripple—
The future form and participle
Are what I crave,” the beast replied.
The scholar paused—again he tried:

“A ‘Will-be-wolf?’ It’s just too long:
‘Shall-be-wolf?’ ‘Has-been-wolf?’ Ut-
terly wrong!
Such words are wounds beyond all
suture—
I’m sorry, but you have no future.”

...

Christian Morgenstern,
La lupfantomo

*tradukita de Bertilo
Wennergren*

Jen lupfantom’ de famili’
meznokte iam kuris for
al tombo de la profesor’.
kaj petis pri konjugaci’.

Do diktis tiu dokta ul’
starante sur la kructabul’
dum lup’ senmova kiel
splinto
atentis vortojn de l’ mort-
into.

De “lupfantomo”, simpla
rekta,
tra “lupfintomo”, plej per-
fekta,
plu “lupfontomo”, iom rara,
ĝis “lupfuntomo”, ho,
koŝmara.

Ĉi participoj plaĉis multe
al la fantomo, kaj rezulte
ĝi petis: “Legu plu el PIV-o
pri participoj en pasivo.”

La viro ĉagreniĝis tamen:
“Jam fermis mi per fin’ kaj
amen,
ĉar netransiraj bestoj fe-
blas
kaj la pasiv’ neniam eblas.”

...

El brujo se volvió muy triste:
 “Mi cara mitad, ¿no la viste?”
 Ya que no era sabio
 con gratitud se despidió.

Traduko de la Germana poemo “Der Werwolf” de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31) en hispana de Hans Eiseneck.

Arg-825-1656 (2013-02-13 18:46:00)

Tiu ĉi trsduko en la kastilian lingvon troviĝas en <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html>.

The Werewolf knew better—his sons still slept
 At home, and homewards now he crept,
 Happy, humble, without apology
 For such folly of philology.

Traduko de la Germana poemo “Der Werwolf” de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31) en la Anglan de Alexander Gross.

Arg-825-1657 (2013-02-13 18:39:45)

Tiu ĉi angligo troviĝas en <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html>.

Sed lupfantomo pri transiro
 ja spertas pli ol eĉ vampiro.
 La lup’ revenis larmokula
 al sia famili’ ulula.

Traduko de la Germana poemo “Der Werwolf” de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31) en Esperanton de Bertilo Wennergren.

Arg-825-1653 (2013-02-14 23:29:47)

Vidu la retejon <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html>.